

NATIONAAL PROGRAMMA AMIF

IDENTIFICATIE VAN DE AANGEWEZEN INSTANTIES

De bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de beheer- en controlesystemen

Autoriteit	Naam van de autoriteit	Hoofd van de autoriteit	Adres	E-mailadres	Datum van aanwijzing	Gedelegeerde activiteiten
Verantwoordelijke autoriteit	Ministerie van Veiligheid en Justitie, Directie Regie	Hein Koller	Turfmarkt 147, Den Haag	h.j.koller@minvenj.nl		
Auditautoriteit	Ministerie van Financiën, Auditdienst Rijk	André den Dopper	Korte Voorhout 7, Den Haag	a.c.den.dopper@minfin.nl		
Gedelegeerde bevoegdheid	Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, AgentschapSZW	Michel Rietbergen	Anna van Hannoverstraat 4, Den Haag	mrietbergen@minszw.nl		<ul style="list-style-type: none">- Eerstelijns audits- Monitoring van projecten- Beoordeling van de projectvoorstellen

Beheers- en controlesysteem

De directie regie van het ministerie van Veiligheid en Justitie fungeert als Verantwoordelijke Autoriteit (VA) voor de HOME fondsen. In deze hoedanigheid is zij verantwoordelijk voor het beheren en verantwoorden van de subsidies in het AMIF programma 2014-2020. Op basis van een advies van het selectiecomité verstrekt de VA de subsidies door middel van open en gesloten calls. Daarnaast houdt de VA toezicht op de uitvoering van de subsidieregeling door de Gedelegeerde Instantie (GI).

Het AgentschapSZW fungeert als GI. Sinds 2013 doet AgentschapSZW de uitvoering van de SOLID fondsen. De GI stelt beschikkingen op, voert monitorbezoeken uit en doet de eerstelijns controles van voltooide projecten.

De Accountantsdienst Rijk (ADR) is als onderdeel van het ministerie van Financiën belast met de tweedelijnscontroles van de projecten als Audit Autoriteit (AA).

CCI	2014NL65AMNP001
Titel	Netherlands National Programme AMIF
Versie	1.7
Eerste jaar	2014
Laatste jaar	2020
Subsidiabel vanaf	1-jan-2014
Nummer besluit Commissie	
Datum besluit Commissie	

1. SAMENVATTING

Nederland is voornemens om AMIF-fondsen te gebruiken voor beleid met meerwaarde voor de EU doelen. De rijksbegroting wordt gebruikt voor oplossingen voor de belangrijkste uitdagingen van dit moment op het gebied van asiel, integratie en terugkeer. Het AMIF wordt gebruikt om te anticiperen op toekomstige uitdagingen en NGO's de mogelijkheid te bieden om op maat gemaakte projecten te implementeren.

Asiel

Met betrekking tot asiel biedt het AMIF een mogelijkheid om te anticiperen op toekomstige veranderingen op het gebied van migratiestromen en het integrale beheer van migratie. Het gewenste resultaat is het vermogen om te reageren op veranderingen in de instroom van asielzoekers en wetgeving. Het doel is het verkrijgen van goedopgeleide medewerkers en een flexibele capaciteit voor voldoende opvang van asielzoekers. Om dit doel te bereiken worden de volgende acties gefinancierd met AMIF:

- opleidingsprogramma's voor medewerkers;
- investeringen in het behoud van de kwaliteit van asielprocedures en opvangsysteem;
- creëren of uitbreiden van opvanglocaties en –faciliteiten, in het bijzonder ten behoeve van kwetsbare groepen;
- versterken van nationale en internationale samenwerking.

Tegemoetkoming aan de eisen die direct voortvloeien uit wetgeving is de kwaliteitsnorm.

Integratie

De belangrijkste doelstelling van het integratiebeleid in Nederland is volledige participatie van migranten in Nederland. Er bestaat zowel binnen als tussen de groepen migranten beduidend veel diversiteit. De doelen zijn het verbeteren van de participatie van migranten op de arbeidsmarkt en in de samenleving als geheel. Migrantengroepen worden gestimuleerd hun taalvaardigheid te verbeteren. Een gedeelte van de ambitie op het gebied van integratie is het gebruiken van het AMIF als aanvullende financieringsbron voor NGO's die goede ideeën hebben met betrekking tot het oplossen van de huidige problemen op het gebied van integratie van derdelanders. NGO's worden gestimuleerd om samen te werken en best practices te delen. Om dit doel te bereiken worden de volgende acties gefinancierd met AMIF:

- voorbereidende acties met betrekking tot toegang tot de arbeidsmarkt voor derdelanders;
- stimuleren van taalvaardigheden van derdelanders;
- stimuleren van maatschappelijke participatie en oriëntatie op Nederland door derdelanders.

Het Nederlandse beleid is gericht op zaken waarmee de twee generatie migranten te maken heeft en waarop financiering door AMIF niet van toepassing is. Het hebben van brede doelen en acties geeft de NGO's de mogelijkheid om hun vaardigheden en deskundigheid met betrekking tot de behoeften van specifieke doelgroepen gebruiken.

Terugkeer

Met betrekking tot terugkeer stimuleert Nederland de zelfstandige terugkeer voor derdelanders die niet voldoen aan de toelatingseisen uit de Vreemdelingenwet en waarvoor alle juridische wegen naar een legaal verblijf in Nederland doodlopen. Het gewenste resultaat is het voorkomen van het ontstaan van een hopeloze situatie voor de betrokkenen door ze een goede kans te geven op terugkeer naar hun land van herkomst. De belangrijkste uitdaging vormt samenwerking door zowel de derdelanders als het land van herkomst. Het doel is terugkeer zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Om dit doel te bereiken worden de volgende acties gefinancierd met AMIF:

- (re-integratie) ondersteuning van derdelanders bij terugkeer in het land van herkomst;
- inzet van vertalers en tolken;
- opleiding en onderwijs aan medewerkers;
- Europese samenwerking.

De acties zijn gericht op zelfstandige terugkeer, maar gedwongen terugkeer – indien nodig – wordt ook ondersteund.

Verdeling van middelen

Nederland komt tot de volgende indicatieve verdeling van AMIF-fondsen voor 2014-2020:

- asiel: 27%
- integratie: 19%
- terugkeer: 47%
- technische ondersteuning: 7%

De grootste uitdaging voor Nederland vormt de terugkeer van derdelanders die niet voldoen aan de toelatingseisen uit de Vreemdelingenwet en waarvoor alle juridische wegen naar een legaal verblijf in Nederland doodlopen. Het is in deze gevallen erg moeilijk om personen te laten terugkeren naar hun land van herkomst. Bovendien wordt AMIF, op het gebied van integratie, gebruikt om het werk van NGO's te ondersteunen. Er is veel vertrouwen in hun deskundigheid in het bieden van op maat gemaakte oplossingen voor problemen waar de veel verschillende groepen van derdelanders mee te kampen hebben. Aangezien er in Nederland maar een beperkt aantal NGO's zijn die zich richten op de prioriteiten van AMIF met betrekking tot integratie, heeft Nederland ervoor gekozen om de financiering van het AMIF voornamelijk te richten op acties op het gebied van asiel en terugkeer. Het voor Specifieke

acties gereserveerde bedrag maakt dat het percentage in de verdeling voor terugkeer relatief hoog is.

2. UITGANGSSITUATIE IN DE LIDSTAAT

Overzicht van de stand van zaken per december 2013 in de lidstaat op de voor het fonds relevante gebieden

In de periode 2007-2013 lag de nadruk van de door de SOLID-fondsen gefinancierde projecten op innovatie. Er was daarom dan ook ruimte beschikbaar voor pilots. Op basis van onderzoek en ontwikkeling in deze periode, richt het werk binnen AMIF zich binnen asiel en opvang zo op meer structurele taken. Dit geldt ook voor het thema terugkeer. Voor integratie blijft in de nieuwe periode de strategie die werd gevolgd in de SOLID-fondsen van toepassing.

Asiel, opvang en migratiebeleid

In Nederland worden asielzoekers centraal opgevangen in asielzoekerscentra (AZC's). In 2013 waren er 38 AZC's in Nederland. De opvang voldoet aan de internationale standaarden. Nederland doet alles wat nodig is om de kwaliteit van de asielprocedures op peil te houden. Het bijbehorende wetgevingstraject waarmee Nederlandse wetgeving in lijn wordt gebracht met deze richtlijn, wordt medio 2015 afgerond. In 2013 werden er 15.390 asielzoekers opgevangen in de AZC's, die in 2013 een capaciteit van 20.700 hadden. In het calamiteitenplan houdt het COA rekening met circa 3000 plaatsen, die op korte termijn kunnen worden klaargemaakt voor gebruik. De instroom van asielzoekers fluctueert sterk is in de eerste helft van 2014 gestegen tot 15.450. Bij de opvangorganisatie werkten in 2013 1131 fte's en bij de immigratieorganisatie 2481 fte's. In totaal zijn er in 2013 18.700 asielaanvragen bepaalde tijd afgehandeld. De algemene asielprocedure duur 8 dagen. Een verlengde asielprocedure duur (maximaal) 6 maanden.

In de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt bepaald welke asielzoekers in Nederland in aanmerking kunnen komen voor een asielvergunning of voor toelating op reguliere gronden. De Vw 2000 is per 1 januari 2014 gewijzigd waarbij de nationale gronden voor asielverlening zijn komen te vervallen. Daarmee is de Nederlandse wet meer in lijn gebracht met internationale asielwetgeving. De eisen uit de internationale asielwetgeving gelden als norm voor de kwaliteit van het asielbeleid in Nederland.

De vraag aan migratiebeleid verandert continu, dit vergt aanpassingen in het asielstelsel. De instroom van asielzoekers fluctueert. Dit betreft niet alleen de toe- en afname van het aantal asielzoekers in de afgelopen 20 jaar, maar ook de nationaliteit en de (medische) problematiek van de asielzoekers. Politieke en maatschappelijke ontwikkelingen, evaluaties van beleid en jurisprudentie in samenhang met een veranderende internationale wet- en regelgeving stellen continu nieuwe eisen aan het asielstelsel en ook aan de medewerkers van de immigratie- en opvangorganisaties. Kwetsbare groepen onder de asielzoekers hebben soms een aangepaste vorm van opvang nodig. Daarom wordt momenteel een pilot 'activering' uitgevoerd op gezinslocaties. Medewerkers van de organisaties worden doorlopen opgeleid zodat ze op de hoogte blijven van deze veranderingen.

Samenwerking op het gebied van migratiebeleid is zowel internationaal als nationaal belangrijk voor Nederland. Op internationaal gebied streeft Nederland naar een zoveel mogelijk eenduidige toepassing van wetgeving binnen Europa. Nationaal richten de investeringen zich op samenwerking tussen de verschillende overheidsorganisaties in de vreemdelingenketen. Door informatie te delen en samenwerking te stimuleren zal de kwaliteit van het migratiebeleid toenemen.

Nederland neemt al vele jaren deel aan het hervestigingsprogramma van de UNHCR. Tijdens missies worden hervestigers op voordracht van de UNHCR geselecteerd. De belangrijkste voorwaarden voor toelating is dat de derdelander voor bescherming in aanmerking komt volgens de Nederlandse Vreemdelingenwet. Voor vluchtelingen die worden uitgenodigd om naar Nederland te komen, wordt voorafgaand aan hun komst een driedaags oriëntatieprogramma georganiseerd. Nederland neemt vervolgens de hervestigers individueel op. Nederland neemt gemiddeld 500 uitgenodigde vluchtelingen per jaar op.

Voor de periode 2014 - 2018 staat € 1,8 miljard aan uitgaven begroot op de nationale begroting voor opvang.

Voor de periode 2014- 2018 staat €1,65 miljard aan uitgaven begroot op de nationale begroting voor asiel- en migratiebeleid.

Integratie

Het hoofddoel van het integratiebeleid is volwaardige participatie door migranten in de Nederlandse samenleving. Het beleid richt zich op iedereen met een integratiebehoefte waaronder de eerste generatie en hun kinderen, huwelijksmigranten en gezinsherenigers, vluchtelingen en Europese burgers die al dan niet tijdelijk in Nederland werken. Migranten in Nederland vormen geen homogene groep. Er bestaat een grote mate van diversiteit binnen en tussen groepen migranten. Voor een deel van de migranten geldt dat zij bij binnenkomst in Nederland een achterstand hebben als het gaat om vaardigheden die nodig zijn deel te kunnen nemen aan de Nederlandse samenleving. Zo ligt bijvoorbeeld de arbeidsparticipatie van migranten lager dan die van gevestigde Nederlanders.

Derdelanders worden in het Nederlandse beleid gezien als deel van een diverse groep migranten en niet als een aparte groep. Nederland heeft geen specifiek nationaal beleid voor derdelanders. Het Nederlandse beleid is erop gericht om participatie van migranten te verbeteren. Integratie is een wederzijds proces waarin van de migrant wordt verwacht dat hij de taal leert, een baan vindt en de normen en waarden van de Nederlandse samenleving omarmt. Dit betekent dat migranten de ruimte moeten krijgen om volledig aan de samenleving deel te nemen. Discriminatie wordt dan ook hard bestreden.

Om de voortgang van de integratie van migranten nauwgezet te kunnen volgen wordt in Nederland periodiek een jaarrapport integratie gepubliceerd. Uit het jaarrapport 2012 blijkt dat in totaal 21 procent van de Nederlandse bevolking een migrantenachtergrond heeft: 1,6 miljoen (9 procent) een westerse en 1,9 miljoen (12 procent) een achtergrond als derdelander. In 2013 kwamen er in totaal 64.739 migranten naar Nederland. Het aandeel derdelanders van buiten de Europese Unie is de afgelopen jaren min of meer constant. Uit het jaarrapport integratie 2012 blijkt dat een slechte beheersing van de Nederlandse taal een belangrijke

belemmering is voor sociale en economische kansen. Inzet van het beleid is daarom dat nieuwe migranten zo snel mogelijk de Nederlandse taal en cultuur leren beheersen.

Als het gaat om deelname aan de arbeidsmarkt, moeten migranten een grotere kloof overbruggen dan vergelijkbare autochtonen. Het jaarrapport integratie 2013 geeft aan dat de netto arbeidsmarktparticipatie van niet-westerse migranten op 53% ligt. Voor autochtone Nederlanders ligt dit op 70%. De afgelopen vijf jaar is de werkloosheid onder niet-westerse migrantenjongeren harder gestegen dan onder jongeren met een Nederlandse achtergrond.

Zoals de cijfers laten zien hebben derdelanders, maar ook hun verwanten geen directe aansluiting met Nederland. Deze achterstand maakt dat verwanten ook tot de AMIF doelgroep behoren.

In Nederland worden data en cijfers verzameld om de mate van integratie van groepen nauwgezet te kunnen volgen. In deze cijfers wordt een onderscheid gemaakt tussen de mate van sociale structurele integratie en de mate van sociale culturele integratie. Vaak is op verschillende maatschappelijke terreinen sprake van een achterstand in participatie voor derdelanders. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om het behalen van een startkwalificatie in het onderwijs en een inkomenspositie die beduidend lager is dan bij gevestigde Nederlanders. Als het gaat om de sociale culturele integratie ontstaat een divers beeld met betrekking tot derdelanders. Zo weten we uit de statistieken dat Somalische migranten de meeste moeite hebben met de Nederlandse taal en Iraanse migranten de minste.

Discriminatie kan een belemmering zijn voor de participatie van migranten. Uit het onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau uit 2014 naar het ervaren van discriminatie, blijkt dat groepen die veel discriminatie ervaren bestaan uit personen van 45 jaar en ouder, en uit personen van Antilliaanse, Marokkaanse, Surinaamse en Turkse afkomst. Het ervaren van discriminatie heeft betrekking op alle voorvallen in het leven van mensen die zij zelf als discriminatie ervaren. Dit zijn dus geen cijfers over de feitelijke discriminatie. Evengoed baart dit de Nederlandse overheid zorgen en beschouwt zij dit als niet acceptabel. Hoewel het onderzoek zich niet op derdelanders heeft gericht, is het waarschijnlijk dat de resultaten betrekking hebben op deze specifieke AMIF-doelgroep.

De kracht van het Nederlandse integratiebeleid zit in de lokale uitvoering. Integratiebeleid is bij uitstek lokaal beleid dat op gemeentelijk niveau wordt vormgegeven. Cruciaal voor een goed functionerend integratiebeleid is het integratie beleid op juiste wijze mainstreamen. Dit betekent dat de toegankelijkheid van onderwijs, arbeidsmarkt en gezondheidszorgvoorzieningen voor iedereen werkend en effectief moeten zijn. Ook is nauwe samenwerking tussen lokale partijen, niet-gouvernementele organisaties, overheden en het bedrijfsleven cruciaal om een goede integratie van migranten mogelijk te maken. Ook wordt er beleid ontwikkeld om onderwerpen bespreekbaar te maken die in sommige migrantengemeenschappen ingewikkeld liggen. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om het bespreekbaar maken van homoseksualiteit.

Voor de periode 2014- 2018 staat € 582 miljoen aan uitgaven begroot op de nationale begroting voor het onderdeel Integratie en maatschappelijke samenhang.

Terugkeer

Als derdelanders niet voldoen aan de toelatingseisen uit de Vreemdelingenwet moeten zij Nederland verlaten. Als de derdelander Nederland niet vrijwillig of zelfstandig verlaat, is gedwongen vertrek aan de orde. In 2013 hebben 15.730 derdelanders Nederland verlaten (4870 gedwongen, 10.880 vrijwillig) en in de eerste helft van 2014 waren dat er 7890 (2150 gedwongen, 5740 vrijwillig). Vreemdelingen die niet aan de toelatingseisen voldoen en Nederland niet vrijwillig willen verlaten, kunnen in vreemdelingenbewaring geplaatst worden. De Inspectie voor Veiligheid en Justitie bekijkt onafhankelijk of het terugkeerproces voldoet aan de terugkeerrichtlijn. Er zijn vier detentiecentra in Nederland met een capaciteit van 2009 plaatsen. In 2013 werden 700 plekken bezet.

De Nederlandse strategie is stimulering van terugkeer voor degenen die geen recht hebben op verblijf in Nederland. In lijn hiermee wordt ondersteuning voor vluchtelingen vormgegeven. Op dit moment is de Nederlandse regering medefinancier in verschillende projecten met betrekking tot zelfstandige en gedwongen terugkeer. Het Europees Terugkeerfonds verschaft tot juni 2015 financieringsmiddelen voor de meeste van deze projecten. Onder het AMIF wordt deze praktijk voortgezet.

Medewerking van de derdelander en het land van herkomst is essentieel voor het terugkeerproces. De terugkeerbereidheid van derdelanders is vaak klein. Bovendien hebben de meeste terugkeerders niet de middelen of de contacten om bijvoorbeeld reisdocumenten en vliegtickets te verkrijgen. Om medewerking te verkrijgen moeten (praktische) belemmeringen weggenomen worden. Daarnaast moet terugkeer aantrekkelijk gemaakt worden. Dit doet Nederland door financiële steun en steun in natura te bieden aan terugkeerders. Het is gebleken dat timing van groot belang is bij terugkeer. Als alle praktische zaken geregeld zijn, moet terugkeer direct mogelijk zijn. Zelfstandige terugkeer wordt ondersteund met het REAN-programma ('Return and Emigration of Aliens from the Netherlands') en aanvullende programma's voor financiële ondersteuning en ondersteuning in natura bij herintegratie.

Wanneer een derdelander vanwege medische redenen niet in staat is om Nederland te verlaten, dan kan op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet verblijf en opvang worden verleend in Nederland. Een goede beoordeling van de medische problematiek van derdelanders voorafgaand aan terugkeer is van groot belang zodat het mogelijk is om te beoordelen of de juiste medische zorg in het land van herkomst beschikbaar is en terugkeer mogelijk is. Zoals uit onderzoek al naar voren kwam, kan het activeren van derdelanders bijdragen aan de strijd tegen medische problemen en gezondheidszaken. Dit kan vervolgens van invloed zijn op de bereidwilligheid van derdelanders om naar het land van herkomst terug te keren.

De uitvoering van het terugkeerbeleid is in Nederland belegd bij een terugkeerorganisatie. Door middel van casemanagement biedt de organisatie een maatwerkoplossing die specifiek op de betreffende persoon gericht is. Iedere derdelander krijgt een persoonlijke begeleider toegewezen. Zelfstandige terugkeer wordt vervolgens grotendeels uitgevoerd door NGO's.

In een deel van de Nederlandse samenleving bestaat weerstand tegen terugkeer. De uitdaging hierbij is om het middenveld zodanig te organiseren dat er draagvlak gevonden wordt voor terugkeer. Eén van de uitdagingen is het ontwikkelen van alternatieven voor detentie.

Problemen zoals het verkrijgen van medewerking van een land van herkomst en de derdelander spelen ook in andere EU-lidstaten. De kwaliteit en efficiëntie van terugkeer kunnen verbeteren door informatie te delen en gebruik te maken van elkaars bronnen.

In Nederland zijn verschillende (overheids)organisaties betrokken bij het terugkeerproces. Het probleem is dat dit kan leiden tot concurrentie tussen deze organisaties, in plaats van tot samenwerking. Om de kwaliteit van terugkeer te verbeteren, is een goede samenwerking en afstemming tussen deze organisaties noodzakelijk. Een belemmering daarin is de koppeling tussen de systemen die samenwerkingspartners gebruiken. Het gezamenlijk inkopen van diensten, waaronder tolk- en vertaaldiensten, kan bijdragen aan een efficiëntere bedrijfsvoering zodat er meer aandacht is voor het begeleiden van de derdelander. Voor de periode 2014 – 2018 staat € 300 miljoen aan uitgaven begroot op de nationale begroting voor terugkeer.

3. DOELSTELLINGEN VAN HET PROGRAMMA

Specifieke doelstelling	1 - Asiel
--------------------------------	-----------

In de programmaperiode 2014-2020 zullen AMIF-fondsen worden toegewezen aan acties die zich richten op het anticiperen op ontwikkelingen die invloed hebben op de kwaliteit van de opvang van asielzoekers. Het gewenste effect is het vergroten van de kwaliteit van het asielstelsel en het verkorten van de tijd die nodig is om een asielprocedure af te wikkelen en het verkorten van de lengte van de opvangperiode.

Om te kunnen anticiperen op de verschillen in de aantallen asielzoekers moeten centra flexibel worden ingericht zodat een buffercapaciteit kan worden gecreëerd. Met buffercapaciteit wordt bedoeld dat in 2020 nog meer plaatsen zullen worden geboden om eventuele migratiepieken te kunnen opvangen. In 2020 zal er een opvangorganisatie zijn die beter in staat is om direct te anticiperen op wijzigingen in de instroom.

Het anticiperen op ontwikkelingen in regel- en wetgeving wordt gedaan door middel van een opleidingssysteem waarbinnen de werknemers van asiel- en opvangorganisaties doorlopend (opnieuw) worden opgeleid. Achtergronden en individuele omstandigheden van de mensen die asiel aanvragen in Nederland vragen soms een specifieke benadering. Het opleidingsaanbod moet dit in de programmaperiode omvatten.

Bijzondere factor in de opvang van asielzoekers in Nederland is de extra aandacht voor kwetsbare groepen. Aan het eind van de programmaperiode is er meer kleinschalige opvang voor alleenstaande minderjarige derdelanders die asielzoeker of vluchteling zijn en worden er meer pleeggezinnen geworven en opgeleid.

De komende jaren wil Nederland het beroep dat mensen in de opvang doen op medische zorg laten dalen. Hiervoor wordt ingezet op activering van asielzoekers in de opvang omdat dit een verbetering van de actieve houding en gezondheid van de asielzoeker te weeg kan brengen. In de programmaperiode wordt ingezet op activiteiten voor kinderen in opvanglocaties waarmee het welzijn van de kinderen wordt verbeterd en de ontwikkeling gestimuleerd.

Handhaven en intensiveren van de samenwerking kan de kwaliteit van de organisaties die werkzaam zijn in de vreemdelingenketen op peil houden. Inzet is een goede ketensamenwerking en internationale samenwerking die bijdraagt aan de kwaliteit en snelheid en internationale verbetering van eenduidigheid en kwaliteit van internationale asielstelsels door internationale samenwerking.

Om de het gewenste effect te bereiken wil Nederland ketensamenwerking intensiveren onder ander door het delen van faciliteiten en diensten. Voor dat laatste dienen de ICT-systemen van de samenwerkende organisaties te worden bijgewerkt.

Internationaal gezien is het de bedoeling om de huidige samenwerking met landen in de EU en daarbuiten voort te zetten, de netwerken te versterken en de best practices met andere landen te delen. Nederland neemt ook deel aan structurele Europese samenwerkingsverbanden als EASO.

Projecten die onder AMIF gefinancierd worden hebben tot doel het behouden en verbeteren van de kwaliteit van het opvang- en asielstelsel voor onderdanen van een derde land.

Er moet voldoende capaciteit beschikbaar zijn om personen die asiel aanvragen direct opvang aan te bieden die zo veel mogelijk aansluit bij bijzondere behoeften. Gezien de fluctuerende asielinstroom is het noodzakelijk om de komende jaren te investeren in flexibele opvangcapaciteit. Nederland blijft investeren in handhaving van de kwaliteit van de asielprocedures en het opvangbeleid. Indien door evaluaties of internationale ontwikkelingen en wetgeving wijzingen nodig zijn, doet Nederland de benodigde investeringen. Dit geldt ook voor belangrijke veranderingen die voortvloeien uit de huidige wetgeving.

Internationaal gezien blijft de uitbreiding en handhaving van samenwerking met andere (Europese) landen prioriteit hebben. Nationaal gezien ligt de nadruk op het verder ontwikkelen van de samenwerking binnen de asielketen. De AMIF-fondsen vormen hierbij een aanvulling op de nationale middelen.

Werkzaamheden binnen het AMIF richten zich dan ook op meer structurele taken binnen asiel en opvang. Het AMIF bekostigt:

- Het doorlopend opleiden van medewerkers die betrokken zijn bij het opvang- en asielstelsel

Het gaat om opleidingen over thema's waarmee medewerkers te maken krijgen, zoals zorgen voor een veilige leefomgeving, begeleidingsmethodieken en afstemming op de doelgroep, signaleren van kwetsbaarheid bij een individu of een familie en omgang met incidenten.

- Het creëren of uitbreiden van opvanglocaties en voorzieningen in de opvang, zodat deze (nog beter) geschikt zijn voor kwetsbare groepen

Het gaat bijvoorbeeld om werkzaamheden met betrekking tot familielocaties en (specifieke) faciliteiten voor kwetsbare groepen.

- Het aanpassen van de opvang en asielprocedure aan (inter)nationale vereisten
- onderzoeken, testen en implementeren van maatregelen gericht op het activeren van asielzoekers in de opvang en het verbeteren van de opvang- en asielprocedure;
- het verbeteren van het welzijn van asielzoekers

Overdag worden kortdurende activiteiten aangeboden. Voorbeelden: cursussen, sport en onderwijs. Dit zijn altijd activiteiten binnen de context van de toepasselijke wetgeving.

- Het verbeteren en handhaven van de bestaande opvang infrastructuur
- Nationale samenwerking versterken onder meer door het waar nodig aanpassen van IT-systemen om samenwerking te verbeteren

- Internationale samenwerking versterken en uitbouwen door uitwisselingsprogramma's, expertmeetings, workshops en seminars

De beoogde resultaten na de programmaperiode zijn een aangepaste opvang, organisatie van activiteiten, afdoende opgeleid personeel en betere (inter)nationale samenwerking.

Nationale doelstelling	2 - Evaluatie
-------------------------------	---------------

Nederland vraagt voor deze nationale doelstelling geen AMIF-financiering aan.

Nederland neemt in de komende jaren geen actie om de evaluatiecapaciteit uit te breiden.

- Acties die direct bijdragen aan de evaluatie van het asielbeleid zoals nationale effectenbeoordeling
- Het evalueren van geïmplementeerde wets- en beleidswijzigingen
- Het aanbrengen van verbeteringen op basis van evaluaties en overige geconstateerde aandachtspunten
- Aanpassingen zoals de achtdaagse asielprocedure evalueren en eventuele daaruit volgende aanpassingen implementeren

Nationale doelstelling	3 - Hervestiging
-------------------------------	------------------

Nederland vraagt voor deze nationale doelstelling geen AMIF-financiering aan.

Nederland neemt al vele jaren deel aan het hervestigingsprogramma van de UNHCR. Tijdens missies worden hervestigers op voordracht van de UNHCR geselecteerd. De belangrijkste voorwaarde voor toelating is dat de derdelander in aanmerking komt voor bescherming volgens de Nederlandse Vreemdelingenwet. Voor vluchtelingen die worden uitgenodigd om naar Nederland te komen, wordt voorafgaand aan hun komst een driedaags oriëntatieprogramma georganiseerd. Nederland neemt ook individuele hervestigers op. De geplande aantallen zijn weergegeven in het toezeggingsplan in paragraaf 4.1.

De organisaties die betrokken zijn bij hervestiging zijn onderdeel van de Nederlandse regering. Er zijn voldoende medewerkers beschikbaar ten behoeve van hervestiging. Het voldoende op peil houden van het aantal medewerkers is onderdeel van de personeelsstrategie van de betrokken organisaties.

Specifieke maatregel	2 - Toegang tot asiel
-----------------------------	-----------------------

Nederland is neemt deel aan de specifieke actie EU-FRANK, geleid door Zweden, en zal bijdragen aan de actie in de vorm van specifieke kennis over hervestiging en asielprocedures. Nederland levert een bijdrage in de vorm van: ontwikkelingstraning, capaciteitsopbouw,

bijdragen aan informatie uitwisselingen, mentorschap, studiebezoeken, deelname aan de stuurgroep, noodzakelijke vergaderingen/workshops, evaluatie van de actie etc.

Nederland zal bijdragen aan de actie door een geldelijke bijdrage of het beschikbaar stellen van nationaal gefinancierde capaciteit. Deze keuze wordt nog gemaakt.

Specifieke doelstelling	2 - Integratie/wettelijke migratie
--------------------------------	------------------------------------

Het gewenste effect voor de programmaperiode 2014-2020 van de implementatie van het AMIF op het gebied van integratie, is zoveel mogelijk gelijkwaardigheid tussen derdelanders en autoctonen qua participatie in de samenleving. Om dit doel te bereiken moeten derdelanders voldoende toegerust zijn om te kunnen participeren, maar moet ook de toegankelijkheid van de samenleving verhoogd worden. Derdelanders en hun gezinsleden en personen die beschikken over internationale bescherming moeten uiteindelijk een verbeterde verticale positie krijgen.

Derdelanders moeten in staat zijn om de Nederlandse normen en waarden te leren kennen en daarnaar te leven. Daarbij volgen zij onderwijs, vinden een baan en gaan respectvol met elkaar om. Het doel van AMIF voor 2020 is verkleining van de kloof tussen derdelanders en autoctonen op de arbeidsmarkt als resultaat van het gevoerde beleid.

Projecten met subsidie uit het AMIF kunnen een bijdrage leveren om deze kloof te verkleinen. Nederland streeft naar implementeren van acties die zich richten op de Nederlandse samenleving en de manier waarop dat ruimte biedt voor participatie door derdelanders. Het gaat hier bijvoorbeeld om projecten die zich richten op de vermindering van discriminatie van derdelanders.

Een belangrijke succesfactor in het Nederlandse integratiebeleid is de lokale aanpak. Om de derdelanders zo goed mogelijk te kunnen begeleiden, richt het gebruik van het AMIF richt op samenwerking tussen de verschillende partijen. In deze context moeten initiatieven op het gebied van informatiedeling, kennisdeling en methodieontwikkeling en nieuwe manieren van samenwerking tussen lokale partijen gestimuleerd worden.

De doelgroep van de Nationale Doelstelling integratie is beperkt tot niet westerse derdelanders. Uitgesloten zijn derdelanders uit Europa (exclusief Turkije), Noord Amerika, Oceanië of Indonesië of Japan.

Nationale doelstelling	1 - Legale migratie
-------------------------------	---------------------

Nederland vraagt geen AMIF-financiering aan voor dit onderwerp.

De Wet Modern Migratiebeleid is op 1 juni 2013 in werking getreden. Deze wet maakt het onder meer mogelijk dat de aanvraagprocedure voor de machtiging tot voorlopig verblijf

(waarmee inreis in Nederland mogelijk is) wordt samengevoegd met de aanvraagprocedure voor de verblijfsvergunning regulier. Hierdoor vervalt voor veel derdelanders en voor de immigratie organisatie een dubbele aanvraagprocedure met een dubbele toetsing. Daarnaast kunnen reguliere verblijfsvergunningen voor een langere duur verleend worden dan voor 1 juni 2013, waardoor derdelanders deze minder vaak hoeven te verlengen. Ook kan met de invoering van de Wet Modern Migratiebeleid makkelijker worden gewisseld van bijvoorbeeld een onderwijsinstelling zonder dat daar een nieuwe vergunning voor nodig is. Dit leidt tot snellere procedures en minder administratieve lasten voor burgers en bedrijven.

Daarnaast geeft de Wet betere middelen voor handhaving, onder meer door de invoering van de bestuurlijke boete en het opleggen van verplichtingen aan referenten. Wanneer bijvoorbeeld een werkgever de vereiste documenten van een arbeidsmigrant niet of niet goed in zijn administratie heeft opgenomen, kan hij een boete krijgen van maximaal € 3000.

Met de invoering van de Wet Modern Migratiebeleid, blijven de onderhoudbaarheid en toekomstvastheid van het migratie registratiesysteem een aandachtspunt.

Met de invoering van de Wet Modern Migratiebeleid wordt de dienstverlening aan de klant verder geoptimaliseerd. Dankzij deze wet zal Nederland aantrekkelijker worden voor die derdelanders die hard nodig zijn om de economie, cultuur en de wetenschap te versterken. Het uitgangspunt van het modern migratiebeleid is selectiviteit. Dit houdt in dat het beleid uitnodigend is voor derdelanders aan wie economisch behoefte is, en restrictief voor anderen. Nederland wordt hierdoor aantrekkelijker als vestigingsplaats voor internationale bedrijven en kennismigranten, wat kan bijdragen aan de versterking van de Nederlandse economie.

Nationale doelstelling	2 - Integratie
-------------------------------	----------------

Projecten die onder AMIF gefinancierd worden hebben tot doel de bevordering van de participatie in de samenleving van onderdanen van derdelanders en hun naaste verwanten. De doelgroep van integratie is beperkt tot derdelanders die een groot cultuurverschil met Nederland hebben, aangeduid als niet-westerse derdelanders.

De achterblijvende arbeidsmarktparticipatie van derdelanders is een structureel probleem. NL zet in op de versterking van de arbeidsmarktpositie van derdelanders en naaste verwanten, samen met werkgevers, onderwijsinstellingen en gemeenten. De AMIF-fondsen zijn een aanvulling op de nationale middelen. AMIF wordt voornamelijk ingezet voor het subsidiëren van gespecialiseerde NGO's. Het AMIF bekostigt daarvoor de volgende activiteiten:

- Het bevorderen van de beheersing van de Nederlandse taal

Taal is een belemmering voor derdelanders en hun kinderen om volwaardig te kunnen participeren in de maatschappij. Inzet is om de komende jaren een sluitend systeem te organiseren van (taal)beleid waarin aandacht is voor derdelanders en naaste verwanten voor wie taal een (toekomstig) probleem kan zijn.

Voorbeelden: het versterken van taal binnen het onderwijs en ondersteuning voor derdelanders op de arbeidsmarkt, waarbij de participatie door ouders wordt bevorderd en taalmethoden worden ontwikkeld voor onderwijs aan derdelanders.

- Het bevorderen van de participatie op de arbeidsmarkt en het voorbereiden van toeleiding naar de arbeidsmarkt

De maatschappelijke participatie en oriëntatie op Nederland voor derdelanders en hun gezinsleden, inclusief taal, verwelcoming en vaardigheden voor de arbeidsmarkt, moet worden bevorderd. Met AMIF wordt ingezet op voorbereidende acties ten behoeve van toegang tot de arbeidsmarkt en op de specifieke problematiek waar derdelanders en hun verwanten tegen aan lopen. Geen directe beroepstraning.

Voorbeelden: betere arbeidsoriëntatie, stages, versterking sociale competenties en arbeidsmentaliteit, en bestrijding van discriminatie.

Op lange termijn moet de netto arbeidsmarktparticipatie van derdelanders omhoog. Het gewenste resultaat met AMIF: mondigere derdelanders door het bevorderen van taalbeheersing.

- Bevordering van maatschappelijke participatie en oriëntatie op Nederland

Projecten voor derdelanders en hun gezinsleden die zich richten op de oriëntatie op Nederland, inclusief taal, verwelcoming, informatieoverdracht en vaardigheden voor de arbeidsmarkt.

Voorbeeld van een project: verbetering van de doeltreffendheid van overbruggingsklassen voor jonge mensen binnen herenigde gezinnen. Projecten gericht op het doorbreken van het sociaal isolement van derdelanders en hun naaste verwanten. Bijvoorbeeld projecten die zich richten op de integratie van vluchtelingen die onvoldoende participeren in de samenleving.

Nationale doelstelling	3 - Capaciteit
-------------------------------	----------------

Nederland vraagt geen AMIF-financiering aan voor dit onderwerp.

Op het gebied van capaciteit zet Nederland in op het onderwerp ‘Omgaan met diversiteit’. Hier gaat het onder meer over de relatie tussen de ontvangende samenleving en derdelanders, kennis over waarden en normen en vermindering van discriminatie.

Uitgangspunt van het Nederlandse integratiebeleid is dat generiek beleid doeltreffend moet zijn voor alle Nederlandse burgers. Met betrekking tot derdelanders werkt Nederland met – lokale – NGO’s. Zij beschikken over de kennis en vaardigheden om acties op dit gebied uit te voeren.

Op basis van eventueel geconstateerde achterstanden op het gebied van arbeidsmarktparticipatie, schoolprestaties, maar ook de toegankelijkheid van de

gezondheidszorg, wordt extra aandacht besteed aan derdelanders binnen het generieke beleid. Dit gebeurt vanuit integratiebeleid in nauwe samenwerking met de betreffende vakdepartementen.

Veel aandacht gaat hierbij uit naar het verspreiden van kennis over de oorzaken van achterstanden, en goede voorbeelden van beleid of activiteiten die deze effectief aanpakken. Verschillende kenniscentra, die een belangrijke functie vervullen bij het onderhouden van netwerk, en het verzamelen en verspreiden van kennis, ondersteunen hierin.

De Rijksoverheid onderhoudt hierbij nauw contact met de Nederlandse gemeentes. Dit gebeurt in de vorm van kennisdeling, maar ook in de vorm van specifieke projecten.

Daarnaast wordt actie ondernomen om praktische samenwerking tussen de lidstaten te bevorderen.

Specifieke maatregel	3 - Gezamenlijke initiatieven
-----------------------------	-------------------------------

Nederland neemt deel aan de specifieke actie 'Evaluation mechanism' geleid door Polen.

Als deelnemende lidstaat in deze actie zal Nederland bijdragen aan de doelen van deze actie. Nederland zal daarvoor een coalitie van relevante actoren op nationaal niveau samenstellen. De leden van een partnerschap zullen elkaar regelmatig ontmoeten om verdere stappen binnen het framework van de actie te ontwikkelen en om lopende acties te evalueren.

Nederland kan bijdragen aan de actie door de inzet van personeel of door financieel bij te dragen. Nederland maakt gedurende het programma een keus.

Specifieke maatregel	8 - Legale migratie
-----------------------------	---------------------

Nederland is de leidende lidstaat voor de Specifieke Actie Webapplicatie Tool (WAT)

Lidstaten zijn (verder) bezig met het ontwikkelen van webgebaseerde toepassingstools (WAT) waarmee derdelanders probleemloos een verblijfsvergunning kunnen aanvragen in de lidstaat als student, als au pair, voor gezinshereniging, als werknemer/ondernemer, etc. Landen als Finland en Zweden hebben al mogelijkheden om online een aanvraag in te dienen. Maar tot nu toe is er echter weinig kennis van de afzonderlijke benaderwijzen, plannen en/of webgebaseerde online aanvraagmogelijkheden voor landen die door de verschillende lidstaten al in het leven zijn geroepen en er zijn te weinig financiële middelen voor het analyseren van de huidige cliëntinformatie die al beschikbaar is.

Het doel van de actie is het opstarten van operationele, praktische samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van webgebaseerde aanvragen voor legale migratie, waarmee mogelijke best practices in beeld kunnen worden gebracht en informatie gedeeld en geanalyseerd kan worden over het verschaffen van klantvriendelijke toepassingsmethoden,

het omgaan met veel datagegevens, aanvraagformulieren, wederzijdse klantenkennis en het gebruik van risicoprofielen.

Deelnemende staten: Finland, Zweden, Portugal, België

Specifieke doelstelling	3 - Terugkeer
--------------------------------	---------------

Het gewenste effect voor de programmaperiode 2014-2020 van de implementatie van het AMIF op het gebied van terugkeer is voorkomen dat derdelanders in de illegaliteit belanden.

Nederland wil zelfstandig of vrijwillig vertrek bevorderen en AMIF-financiering gebruiken voor alle acties die genomen moeten worden om dit doel te bereiken. Indien derdelanders niet mee willen werken aan terugkeer, kunnen zij in de illegaliteit belanden. Dit leidt tot uitzichtloze situaties voor de betrokken personen die geen verdere toekomst in Nederland zullen hebben. Door vrijwillig vertrek mogelijk te maken en te stimuleren kunnen deze situaties voorkomen worden. Zorgvuldigheid en rechtvaardigheid staan bij terugkeer voorop, dat wil zeggen mensen op een aanvaardbare manier laten terugkeren. Nederland streeft naar een kwalitatief goede en snelle afhandeling van terugkeer. De Terugkeerrichtlijn is de norm voor kwaliteit.

Nederland zal alternatieven ontwikkelen en implementeren voor de detentie van derdelanders die moeten terugkeren naar het land van herkomst.

Om de gewenste effecten op het gebied van terugkeer te bereiken is medewerking van de derdelander nodig en van het land van herkomst. De komende jaren wil Nederland de samenwerking met de landen van herkomst uitbreiden en verbeteren, gericht op zelfstandige en gedwongen terugkeer van de onderdanen van dat land.

Om het draagvlak in de maatschappij te vergroten zet Nederland in op het zo veel mogelijk overlaten van ondersteuningsactiviteiten aan het maatschappelijk middenveld en NGO's. Daarnaast wordt ingezet op de samenwerking met lokale overheden.

Voor terugkeer is het beoordelen of de juiste medische zorg in het land van herkomst beschikbaar is van belang, zodat continuïteit van zorg en medische behandeling en daarmee verantwoorde terugkeer mogelijk is.

Nederland wil de kwaliteit en efficiëntie van terugkeer verhogen door middel van Europese samenwerking. Hierbij wordt ingezet op eenvormigheid in de bij terugkeer geboden steun door het maken van afspraken hierover. Doordat de problematiek bij alle landen vergelijkbaar is, is winst te behalen bij het samen aanpakken van die problematiek. Een oplossing zou ook gezocht kunnen worden in het koppelen van EU-migrantendossiers en het delen van informatie en kennis.

Daarnaast maakt het zorg dragen voor samenwerking tussen de verschillende Nederlandse organisaties die hierbij betrokken zijn deel uit van de strategie om de kwaliteit en doeltreffendheid van het terugkeerbeleid te verbeteren.

Projecten die onder AMIF gefinancierd worden hebben tot doel de terugkeer van onderdanen uit derde landen naar hun land van herkomst te vergemakkelijken.

AMIF-financiering wordt ingezet voor projecten met betrekking tot zelfstandige en gedwongen terugkeer. De AMIF-fondsen vormen hierbij een aanvulling op de nationale fondsen

AMIF-financiering wordt gebruikt voor:

- Het versterken van de het logistiek van het terugkeerproces door inzet van transportmiddelen

Om de timing van vertrek zo goed mogelijk te regelen is het van belang dat er voldoende transportmiddelen beschikbaar zijn op het moment dat dit nodig is. Om derdelanders te kunnen vervoeren worden extra transportmiddelen zoals busjes en chartervluchten gefinancierd vanuit AMIF.

Het gewenste resultaat is het uitschakelen van – een gedeelte van de – praktische belemmeringen. Veel van deze maatregelen worden gefinancierd vanuit nationale financiële middelen.

- Het verbeteren van de communicatie van de derdelander door de inzet van tolk- en vertaaldiensten

Indien een derdelander hulp krijgt bij terugkeer moet duidelijk zijn welke voordelen Nederland kan bieden bij zelfstandige terugkeer. Op dit gebied worden tolken en vertalers gefinancierd die de derdelander in zijn taal te woord kan staan.

Het gewenste resultaat is verhoging van de bereidheid om terug te keren doordat de doelgroep begrijpt wat de voordelen zijn van vrijwillig vertrek.

- Het opleiden van personeel van organisaties die betrokken zijn bij de terugkeer

Het is van belang dat de werknemers van de verschillende diensten volledig op de hoogte zijn van vernieuwde wetgeving en regelingen met betrekking tot terugkeer en ook van manieren om terugkeer het meest effectief te kunnen stimuleren en realiseren.

Voorbeeld: medewerkers worden opgeleid om te werken met derdelanders die afkomstig zijn uit specifieke landen, zodat zij op maat gemaakte oplossingen kunnen bieden.

Het gewenste resultaat is het bieden van op maat gemaakte oplossingen aan de terugkeerder.

- Het onderzoeken van alternatieven voor vreemdelingenbewaring en het vaker toepassen van alternatieve toezichtsmaatregelen

Opzetten, handhaven en verbeteren van zowel infrastructuur op het gebied van accommodatie, opvang of detentie en diensten en voorwaarden, als het introduceren, ontwikkelen en verbeteren van alternatieve maatregelen voor detentie.

Voorbeeld: onderzoeken en implementeren van alternatieven voor detentie van derdelanders, in het bijzonder van kwetsbare groepen, en het vaker toepassen van alternatieve toezichtmaatregelen.

- Het bevorderen van het welbevinden van afgewezen asielzoeker

Voorbeeld: het aanbieden van activiteiten en ontwikkelingsmogelijkheden om moedeloosheid te voorkomen.

Het gewenste resultaat is toename in de bereidwilligheid om terug te keren.

Nationale doelstelling	2 - Maatregelen voor terugkeer
-------------------------------	--------------------------------

Projecten die onder AMIF gefinancierd worden hebben tot doel de terugkeer van onderdanen uit derde landen naar hun land van herkomst te stimuleren.

De nadruk van de Nederlandse overheid ligt op het stimuleren van zelfstandige terugkeer. Derdelanders kunnen (onder voorwaarden) zowel financiële ondersteuning als ondersteuning in natura ontvangen. Hierbij betreft Nederland organisaties uit het maatschappelijk middenveld en NGO's.

Nederland zet in op de praktische ondersteuning van derdelanders en op hun re-integratie in land van herkomst. Daarbij is aandacht voor de medische omstandigheden van de derdelanders.

Ook op het terrein van gedwongen vertrek wil Nederland meer aandacht besteden aan de re-integratie van derdelanders in het land van herkomst. Dit om de belemmering voor terugkeer voor de autoriteiten van de landen van herkomst te verkleinen en hun medewerking te vergroten.

AMIF-financiering zal worden gebruikt voor projecten met betrekking tot zelfstandige en gedwongen terugkeer. De AMIF-fondsen vormen hierbij een aanvulling op de nationale fondsen. De volgende activiteiten komen in aanmerking voor financiering:

- Het bieden van directe ondersteuning in Nederland aan de derdelander bij de herintegratie in het land van herkomst;
- Het bieden van directe ondersteuning in het land van herkomst aan de derdelander bij de herintegratie in het land van herkomst;

Voorbeelden van projecten zijn:

1. praktische ondersteuning voorafgaand aan het vertrek zoals vliegtickets, vervangende reisdocumenten, ondersteuning op de luchthaven

2. activiteiten die de derdelander helpen bij de re-integratie in het land van herkomst zoals opleiding, huisvesting, opzetten van een eigen bedrijf.

Het gewenste resultaat is de mogelijk creëren om terugkeerders soepel naar het land van herkomst te laten gaan.

- Het versterken van de samenwerking met autoriteiten van de landen van herkomst

Hierbij gaat het om ondersteuning bij de re-integratie van de derdelanders, zodat ook na gedwongen vertrek derdelanders worden geholpen bij een nieuwe start in het land van herkomst.

Het gewenste resultaat is uitbreiding van de samenwerking van het land van herkomst en terugkeerders.

- Het versterken van de samenwerking met en tussen organisaties in Nederland die betrokken zijn bij terugkeer
- Het versterken van de samenwerking met andere Europese (lid)staten

Nederland zal AMIF gebruiken voor nationale onderdelen in Europese terugkeerprojecten die niet uit de specifieke maatregelen gefinancierd worden. Inzet is het versterken van de strategische en operationele samenwerking met andere EU-lidstaten en derde landen. Dit om zo van elkaar te leren en gebruik te maken van elkaars contacten.

Het gewenste resultaat is een efficiënter terugkeerproces en een afname van de concurrentie tussen terugkeerorganisaties.

Nationale doelstelling	3 - Samenwerking
-------------------------------	------------------

Voor deze prioriteit gebruikt Nederland geen AMIF-financiering

Samenwerking op het terrein van terugkeer is van heel groot belang. Het kan gaan om de samenwerking met derdelanders, organisaties, overheden of landen van herkomst. Nederland zet ook in op een versterking van deze samenwerking. Dit gebeurt onder andere door op de andere prioriteiten partijen bij elkaar te brengen of zelf de samenwerking te zoeken met bijvoorbeeld overheden van andere lidstaten of landen van herkomst. Door Nederland wordt aan deze prioriteit dus zeker aandacht gegeven.

Specifieke maatregel	5 - Gezamenlijke terugkeer
-----------------------------	----------------------------

SA MedCOI4

Nederland is de leidende lidstaat in MedCOI4.

MedCOI 4 stelt Europese partnerlanden in staat om snel toegang te krijgen tot betrouwbare en up-to-date informatie over de beschikbaarheid van en toegang tot medische behandeling in

landen waar aanvragers die internationale bescherming nodig hebben en/of aanvragers op grond van mensenrechten vandaan komen. Deze informatie wordt gebruikt bij aanvragen voor internationale bescherming en andere immigratieprocedures en bij beantwoording van vragen over de terugkeer van personen naar het land van herkomst, vooral of terugkeer mogelijk zou zijn of in strijd zou met internationale verplichtingen.

Aan de EU wordt € 5.670.000 medefinanciering gevraagd.

Deelnemende lidstaten: België, Duitsland, Oostenrijk, Tsjechië, Finland, Ierland, Luxemburg, Zweden, Zwitserland, Denemarken, Noorwegen, Verenigd Koninkrijk.

SA Eurint

Nederland is de leidende lidstaat in EURINT

Het EURINT-netwerk is een unieke en innovatieve actie die op geen enkel bestaand netwerk lijkt. De groep van herkomstspecialisten (*Return Experts Group* (REG)) die wordt geleid door het Europees Migratienetwerk, richt zich voornamelijk op zelfstandige terugkeer en op de ontwikkeling en evaluatie van beleid.

De belangrijkste doelstelling van het EURINT-netwerk is het dynamisch groeperen van experts op het gebied van gedwongen terugkeer voor het uitwisselen van informatie, advies, opleiding, ontwikkeling van best practices en versterking van de samenwerking tussen autoriteiten en organen in de lidstaten die actief zijn op het gebied van gedwongen terugkeer, waarbij wordt zorg gedragen voor samenwerking en overdracht van deskundigheid (aansluitend bij de EU- en internationale normen) naar de autoriteiten en organen van derde landen die deelnemen aan het terugkeerproces.

Aan de EU wordt € 5.670.000 medefinanciering gevraagd.

Deelnemende staten: Oostenrijk, België, Duitsland, Denemarken, Estland, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Liechtenstein, Luxemburg, Polen, Portugal, Roemenië, Noorwegen, Spanje, Tsjechië, Zwitserland, Zweden.

SA EURLO

Nederland zal als partner participeren in de Specifieke Actie EURLO geleid door België door:

- Participatie in de EURLO stuurgroep
- Personeel aan te wijzen dat meewerkt in EURLO en alle noodzakelijke nationale procedures en de implementatie uitvoert. Rapportages van de activiteiten volgen een gestandaardiseerd format.
- Zorg te dragen voor een correcte administratieve en financiële uitvoering richting het EURLO secretariaat
- De actie te cofinancieren (door middel van betalingen of het beschikbaar stellen van capaciteit aan EURLO).

Nederland zal bijdragen in vorm van personele inzet of een financiële bijdrage. Een keuze wordt later in de programmaperiode gemaakt.

Nederland is de leidende lidstaat in de Specifieke actie Europees re-integratie netwerk (ERIN)

De belangrijkste doelstelling van ERIN zijn:

- ontwikkelen en beheren van gezamenlijke re-integratieprojecten tussen ERIN-partners en ander EU-lidstaten;
- effectieve samenwerken het delen van informatie met andere netwerken, zoals (V)REG en EURINT;
- harmonisatie van re-integratiebeleid bevorderen.

Activiteiten:

- ontwikkeling van een technisch secretariaat dat projecten ontwikkelt en beheert en informatie deelt met alle ander 28/32 EU/EER lidstaten;
- gezamenlijke aanbesteding van re-integratiediensten, die open staan voor alle EU/EER lidstaten;
- informatie aangaande best practices delen met zowel instellingen in de EU-lidstaten als met NGO's, IO's en IGO's op het gebied van AVRR/PAA met partners en netwerken, zoals (V)REG, EMN, CSI, EURINT.

De landen die deelname hebben toegezegd:

- NL (lead)
- BE (partner)
- DE (partner)
- FR (partner)
- NO (associate partner)
- MT (partner)
- RO (partner)
- ES (partner)
- GR (partner)
- CH (associate partner)
- FI (partner)
- IT (partner)
- AT (partner)
- HU (partner) pending final decision of OIN Directorate

alle andere EU-lidstaten worden positief ontvangen in het ERI-netwerk.

Specifieke doelstelling	4 - Solidariteit
--------------------------------	------------------

Nederland is niet van plan AMIF-subsidie te gebruiken, omdat volgens ons en ten aanzien van solidariteit tussen lidstaten, Nederland gelooft dat het van belang is, zo niet van het grootste belang, dat alle lidstaten het asielaquis volledig implementeren en hun asielsystemen zodanig opzetten dat ze goed georganiseerd zijn en de stroom asielzoekers efficiënt kunnen verwerken. Nederland doet niet mee aan de overdracht van begunstigen op internationale bescherming voordat dit doel is bereikt. Nederland kan wel ondersteuning bieden bij zelfstandige verhuizing.

INDICATIEF TIJDSHEMA

Specifieke doelstelling	Nat.Doelst./Spec.actie	Belangrijkste maatregel	Benaming van de maatregel	Aanvang planning fase	Aanvang uitvoeringsfase	Aanvang sluitfase
Strategische doelstelling1 - Asiel	Nat.Doelst.1 - Opvang/asiel	1	Verschaffen van doorlopende opleidingen voor werknemers	2014	2015	2023
Strategische doelstelling1 - Asiel	Nat.Doelst.1 - Opvang/asiel	2	Handhaven en verbeteren van de kwaliteit van de opvangprocedure en de kwaliteit van het asielbeleid	2014	2015	2023
Strategische doelstelling1 - Asiel	Nat.Doelst.1 - Opvang/asiel	3	(inter)Nationale samenwerking versterken	2014	2015	2023
Strategische doelstelling2 - Integratie/wettelijke migratie	Nat.Doelst.2 - Integratie	1	Toegang tot de arbeidsmarkt vergemakkelijken	2014	2015	2023
Strategische doelstelling2 - Integratie/wettelijke migratie	Nat.Doelst.2 - Integratie	2	Bevorderen maatschappelijke participatie en oriëntatie op Nederland	2014	2015	2023
Strategische doelstelling2 - Integratie/wettelijke migratie	Nat.Doelst.2 - Integratie	3	De ontwikkeling van taalmethoden voor onderwijs aan derdelanders	2014	2015	2023
Strategische doelstelling2 - Integratie/wettelijke migratie	Spec.actie8 - Legale migratie	1	Starten van operationele, praktische samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van webgebaseer	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Nat.Doelst.1 - Begeleidende maatregelen	1	Verschaffing van juridische bijstand en taalondersteuning	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Nat.Doelst.1 - Begeleidende maatregelen	2	Opleiden van medewerkers	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Nat.Doelst.1 - Begeleidende maatregelen	3	Opzetten, handhaven en verbeteren van infrastructuur op gebied van accommodatie, opvang of detentie	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Nat.Doelst.2 - Maatregelen voor terugkeer	1	Ondersteuning aan derdelanders bij terugkeer en in het land van herkomst	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Nat.Doelst.2 - Maatregelen voor terugkeer	2	Re-integratie van de derdelanders	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Nat.Doelst.2 - Maatregelen voor terugkeer	3	NATIONAAL PROGRAMMA AMIF IDENTIFICATIE VAN DE AANGEWEZEN INSTANTIES Bevoegde	2014	2015	2023

Specifieke doelstelling	Nat.Doelst./Spec.actie	Belangrijkste maatregel	Benaming van de maatregel	Aanvang planning fase	Aanvang uitvoeringsfase	Aanvang sluitfase
			autoriteiten verantwo			
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Spec.actie5 - Gezamenlijke terugkeer	1	EURINT	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Spec.actie5 - Gezamenlijke terugkeer	2	MedCOI	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Spec.actie6 - Gezamenlijke re-integratie	1	Het ontwikkelen en management van gezamenlijke re-integratie projecten tussen ERIN partners en ander	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Spec.actie6 - Gezamenlijke re-integratie	2	Effectief samenwerken en informatie delen met andere netwerken zoals (V)REG en EURINT	2014	2015	2023
Strategische doelstelling3 - Terugkeer	Spec.actie6 - Gezamenlijke re-integratie	3	Bevorderen van de harmonisatie van re-integratie beleid	2014	2015	2023

4. BIJZONDERE GEVALLEN

4.1 Hervestiging

Verantwoording van het aantal te hervestigen personen

Nederland heeft al lang een hervestigingsprogramma. Nederland heeft een quotum van – gemiddeld – 500 personen per jaar. De vluchtelingen worden geselecteerd op basis van aanbevelingen van de UNHCR. Een beleidsbrief aan het parlement met betrekking tot ons bevel tot hervestiging is bijgevoegd.

Toezeggingsplan

Kwetsbare groepen en gemeenschappelijke hervestigingsprioriteiten van de Unie (Eenmalige uitkering van € 10 000 per hervestigd persoon)	2014-2015	2016-2017	2018-2020
Vrouwen en kinderen die risico lopen	70		
personen met medische behoeften waarin alleen na hervestiging kan worden voorzien	45		
Personen die voor juridische of fysieke bescherming dringend moeten worden hervestigd, met inbegrip van slachtoffers van geweld of foltering	45		
Regionaal beschermingsprogramma in de Hoorn van Afrika (Djibouti, Kenia, Jemen)	100		
Vluchtelingen in Oost-Afrika/het Grote-merengebied	155		
Vluchtelingen uit Irak in Syrië, Libanon, Jordanië	75		
Syrische vluchtelingen in de regio	400		
Andere personen die niet zijn opgenomen in de gemeenschappelijke prioriteiten van de Unie en geen deel uitmaken van de vastgestelde kwetsbare groepen	160		

4.2 Overbrenging van personen die internationale bescherming genieten

	2014-2015	2016-2017	2018-2020
Aantal personen	0		

5. COMMON INDICATORS AND PROGRAMME SPECIFIC INDICATORS

Specifieke doelstelling	1 - Asiel			
Indicator	Meeteenh eid	Baseline value	Target value	Source of data
C1 - Aantal doelgroep personen aan wie bijstand is verleend door middel van projecten op het gebied van opvangvoorzieningen en asielregelingen die uit hoofde van dit Fonds worden ondersteund	Aantal	0,00	110.000,00	Project reporting
C2.1 - Capaciteit (dat wil zeggen het aantal plaatsen) van nieuwe infrastructuur voor opvang en huisvesting die volgens de in het EU-acquis vastgestelde minimumeisen voor opvangvoorzieningen is opgezet en van bestaande infrastructuur voor opvang en huisvesting dat volgens dezelfde eisen is verbeterd, welke het resultaat is van de uit hoofde van dit Fonds ondersteunde projecten	Aantal	0,00	10.000,00	Project reporting
C2.2 - Het percentage van de totale capaciteit van opvangaccommodatie	%	0,00	50,00	Project reporting
C3.1 - Aantal personen dat met de steun van het Fonds opleiding over asielgerelateerde onderwerpen heeft gekregen	Aantal	0,00	500,00	Project reporting
C3.2 - Dat aantal als percentage van het totale aantal personeelsleden dat in dat onderwerp is opgeleid	%	0,00	25,00	Project reporting
C4 - Aantal producten met gegevens over de landen van oorsprong en met de steun van het Fonds verrichte informatiemissies	Aantal	0,00	0,00	Project reporting
C5 - Aantal uit hoofde van dit Fonds ondersteunde projecten voor de ontwikkeling, de monitoring en de evaluatie van het asielbeleid in de lidstaten	Aantal	0,00	0,00	Project reporting
C6 - Aantal personen dat met de steun van dit Fonds is hervestigd	Aantal	0,00	3.675,00	Authority in charge of transferring the persons

Specifieke doelstelling	2 - Integratie/wettelijke migratie			
Indicator	Meeteenh eid	Baseline value	Target value	Source of data
C1 - Aantal doelgroep personen dat gebruik heeft gemaakt van uit hoofde van dit Fonds ondersteunde maatregelen vóór het vertrek	Aantal	0,00	40.000,00	Project reporting
C2 - Aantal doelgroep personen dat in het kader van dit Fonds bijstand heeft gekregen door middel van integratiemaatregelen in het kader van nationale, lokale en regionale strategieën	Aantal	0,00	1.000,00	Project reporting

Specifieke doelstelling	2 - Integratie/wettelijke migratie			
Indicator	Meeteenh eid	Baseline value	Target value	Source of data
C3 - Aantal lokale, regionale en nationale beleidskaders/maatregelen/instrumenten ten behoeve de integratie van onderdanen van derde landen en met de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld, de migrantengemeenschappen en alle relevante belanghebbenden, dat het gevolg is van de uit hoofde van dit Fonds ondersteunde maatregelen	Aantal	0,00	10,00	Project reporting
C4 - Aantal samenwerkingsprojecten met andere lidstaten inzake de integratie van onderdanen van derde landen, dat uit hoofde van dit Fonds wordt ondersteund	Aantal	0,00	3,00	Project reporting
C5 - Aantal uit hoofde van dit Fonds ondersteunde projecten voor de ontwikkeling, de monitoring en de evaluatie van het asielbeleid in de lidstaten	Aantal	0,00	5,00	Project reporting
SA8 - Aantal doelgroep personen dat gebruik heeft gemaakt van uit hoofde van het Fonds ondersteunde maatregelen vóór het vertrek	Aantal	0,00	40.000,00	Project reporting

Specifieke doelstelling	3 - Terugkeer			
Indicator	Meeteenh eid	Baseline value	Target value	Source of data
C1 - Aantal personen dat met de steun van het Fonds opleiding over terugkeergerelateerde onderwerpen heeft gekregen	Aantal	0,00	350,00	Project reporting
C2 - Aantal repatrianten dat vóór of na terugkeer door het Fonds medegefinancierde herintegratiebijstand heeft gekregen	Aantal	0,00	26.500,00	Project reporting
C3 - Aantal repatrianten van wie de terugkeer door het Fonds medegefinancierd is (vrijwillig teruggekeerde personen)	Aantal	0,00	34.800,00	Project reporting
C4 - Aantal repatrianten van wie de terugkeer door het Fonds medegefinancierd is (verwijderde personen)	Aantal	0,00	500,00	Project reporting
C5 - Aantal door het Fonds medegefinancierde verwijderingsoperaties	Aantal	0,00	0,00	Project reporting
C6 - Number of projects supported under the Fund to develop, monitor and evaluate return policies in Member States	Aantal	0,00	1,00	Project reporting
SA5 - Aantal personen dat is teruggekeerd en van wie de terugkeer door het Fonds medegefinancierd is (vrijwillig teruggekeerde personen en verwijderde personen)	Aantal	0,00	4.800,00	Project reporting
SA5ER - Aantal personen dat is teruggekeerd en dat voor of na terugkeer door het Fonds medegefinancierde herintegratiebijstand heeft gekregen	Aantal	0,00	4.000,00	Project reporting

Specifieke doelstelling	3 - Terugkeer			
Indicator	Meeteenh eid	Baseline value	Target value	Source of data
SA6 - Aantal uit hoofde van het Fonds ondersteunde projecten voor de ontwikkeling, de monitoring en de evaluatie van het asielbeleid in de lidstaten	Aantal	0,00	1,00	Project reporting

6. KADER VOOR VOORBEREIDING EN UITVOERING VAN HET PROGRAMMA DOOR DE LIDSTAAT

6.1 Betrokkenheid van het partnerschap bij de voorbereiding van het programma

In het programma van de Home Affairs fondsen participeren de volgende partijen:

- directie Migratie Beleid (ministerie van Veiligheid en Justitie);
- directie Integratie en Samenleving (ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid);
- directie Europese en Internationale Aangelegenheden (ministerie van Veiligheid en Justitie);
- Agentschap SZW;
- Auditdienst Rijk (ministerie van Financiën);
- directie Financieel Economische Zaken (ministerie van Veiligheid en Justitie);
- vreemdelingenketen (Immigratie- en Naturalisatiedienst, Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers, Dienst Terugkeer en Vertrek).

De deelnemers participeren in de subwerkgroepen Beleid (1) en Beheer (2) en worden vertegenwoordigd door hun directeur in de directievergadering, waar de beslissingen worden afgestemd en bekrachtigd.

In juni 2013 werd een conferentie georganiseerd waarbij uitleg is gegeven aan en feedback is verkregen van alle partijen die geïnteresseerd zijn om gebruik te maken van het fonds. Organisaties die daar aanwezig waren, zijn de partijen die hierboven zijn genoemd en daarnaast onder andere:

- Vereniging Nederlandse Gemeenten
- International Organisation for Migration
- Vluchtelingenwerk
- Terugkeer op Maat
- Interconnect
- Alfa-college (school)
- COC (homobelangen)
- Nationale Politie
- Fonds Bijzondere Noden Almere
- Defensie
- Ihsan
- MOVISIE
- Koninklijke Marechaussee
- Oikos
- SNV Brabant Centraal
- St. ABC
- St. Participatie in Diversiteit
- Stichting Dalmar
- Stichting LNT
- Stichting Wereldwijd

- Stichting UAF
- Stichting New Dutch Connections
- Stichting Amsterdam Nieuw West
- Taalduet
- UNESCO
- UNICEF
- Vrije Universiteit Amsterdam
- War Trauma Foundation

Afgesproken is dat er een vervolgsconferentie komt zodra duidelijk is wanneer oproepen worden geopend en welke regels er gaan gelden. Het Agentschap SZW zal in 2015 de organisatie verzorgen.

6.2 Comité van toezicht

De volgende partijen hebben hierin zitting in het Monitor Comité (MC):

- directie Migratie Beleid;
- directie Integratie en Samenleving;
- directie Europese en Internationale Aangelegenheden;
- directie Financieel Economische Zaken(toehoorder);
- Auditdienst Rijk (toehoorder);
- Verantwoordelijke Autoriteit;
- Gedelegeerde Instantie.

In het MC worden de belangrijkste beslissingen voorgelegd over de kaders en uitvoering van het beheer van de Europese Migratie- en Veiligheidsfondsen. Het MC heeft twee hoofdtaken:

1. Monitoren in samenhang met het regulier beheerprogramma of de geplande resultaten en effecten worden behaald en of de uitvoering van het Nationaal Programma in overeenstemming is met de beoogde doelstellingen.
2. Evaluatie, waaronder het verifiëren van de capaciteit van het programma om de gewenste effecten te bereiken, en de kwaliteit van de uitvoering van het Nationaal Programma vaststellen.

Aan het MC wordt in ieder geval voorgelegd:

- timing van aanvraagtijdvakken
- instelling van subsidieplafonds per aanvraagtijdvak

Voorts wordt periodiek besproken: werking, voortgang en kosten van het beheer van het Fonds. Het MC komt minimaal drie maal per jaar bijeen. Met betrekking tot de instantie waaraan bevoegdheden worden gedelegeerd is toezicht ingebouwd. Dit wordt in grote lijnen geschetst in het MCS.

6.3 Gemeenschappelijk toezicht- en evaluatiekader

Het Monitor Comité (MC) is verantwoordelijk voor het (doen laten) uitvoeren van periodiek evaluatieonderzoek over het bereiken van de gewenste effecten en de kwaliteit van de uitvoering van het Nationaal Programma.

De evaluatiewerkzaamheden zullen door een externe onafhankelijke partij plaatsvinden onder verantwoordelijkheid van het MC.

De gedelegeerde instantie, legt monitor- en controlebezoeken af aan de begunstigen gebaseerd op een risicoanalyse. De verantwoordelijke autoriteit neemt ook deel aan een aantal van deze bezoeken.

De controle- en toezichtstrategie voor de projecten is in ontwikkeling. Voor nu op hoofdlijnen:

- bezoeken aan alle nieuwe begunstigen en begunstigen met een middelhoog risico;
- jaarlijkse tussentijdse verslagen gedurende een project (projectduur 2-3 jaar);
- controles ter plekke, in combinatie met monitorbezoeken. Tijdens de bezoeken wordt de kwaliteit van de boekhouding gecontroleerd en worden vragen gesteld over de voortgang van het project, waarbij rekening wordt gehouden met doelen van het programma en het project.

Beslissingen met betrekking tot herziening worden op basis van een advies door de verantwoordelijke autoriteit genomen door het MC indien de gewenste resultaten van het programma niet aansluiten bij de aanvankelijke doelen.

6.4 Betrokkenheid van de partners bij het toezicht op en de uitvoering en evaluatie van het nationale programma

Er is voor gekozen, om partners die niet horen bij de betrokken ministeries, niet te betrekken bij het Monitor Comité. Dit Comité, dat over zowel het AMIF als het ISF gaat, zou anders zeer groot worden. Bovendien zou er geselecteerd moeten worden uit de vele partijen, die zelf allemaal belangen hebben.

Om alle partijen die menen een belang te hebben bij de fondsen in de gelegenheid te stellen om mee te praten, zal er door de Verantwoordelijke Autoriteit een klankbordgroep worden georganiseerd die jaarlijks confereert. De conferentie in juni 2013 is positief geëvalueerd en afgesproken is om jaarlijks een dergelijke bijeenkomst te laten plaats vinden. Daarbij kan zowel informatie worden verstrekt vanuit de VA en het AGSZW als input/feedback worden geleverd vanuit de aanwezigen. Deze combinatie werkte in juni naar tevredenheid en leverde waardevolle feedback op van de partners.

Interactie met begunstigen wordt tijdens de uitvoering van het programma op verschillende niveaus gegarandeerd. Communicatie over en weer is mogelijk tijdens monitoringsbezoeken en via email. Er is een nationale website met alle informatie over de Fondsen. Voor interactie vinden jaarlijkse vergaderingen plaats. Voordat een vergadering bijeen wordt geroepen, krijgen potentiële begunstigen de gelegenheid om een informatiebijeenkomst bezoeken. Na versturing van subsidieovereenkomsten, krijgen de begunstigen een uitnodiging voor een startvergadering. Indien nodig, vinden er eerste bezoeken plaats.

6.5 Voorlichting en publiciteit

Per 1 januari 2014 is een nieuwe website ingericht en openbaar gegaan. Deze website geeft zowel informatie over de Europese Migratie- en Veiligheidsfondsen voor de periode 2007-2013 als over de periode 2014-2020.

<http://www.agentschapszw.nl/subsidies/europese-migratie--en-veiligheidsfondsen>

Monitorings- en evaluatieverslagen worden openbaar gemaakt door middel van een publicatie op onze website.

6.6 Coördinatie en complementariteit met andere instrumenten

De uitvoering van het AMIF en ISF wordt belegd bij het Agentschap SZW, dat tevens de uitvoerder is van het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Europees Globaliseringsfonds (EGF). Deze gecentraliseerde uitvoering bij het AGSZW sluit aan bij 1) het Nederlandse beleidsdoel om de uitvoering van Europese regelingen efficiënter uit te voeren en 2) de in de Europese regelgeving doorgevoerde harmonisatie van de diverse Europese regelingen.

Met de invoering van de ‘Nationale verklaring’, gericht aan de Europese Commissie en aan het Nederlandse parlement, wil Nederland bijdragen aan een beter beheer, een betere controle en een betere verantwoording van de EU-gelden die Nederland in gedeeld beheer met de Europese Commissie besteedt. De Nationale verklaring wordt jaarlijks door de minister van Financiën namens het kabinet afgegeven. De Algemene Rekenkamer is door de minister van Financiën gevraagd om jaarlijks een oordeel te geven over de Nationale verklaring van Nederland. Dat doet de Algemene Rekenkamer in het Rapport bij de Nationale verklaring (‘rapport bij de Nederlandse lidstaatverklaring’). Bij de totstandkoming van de Nationale Verklaring wordt input geleverd vanuit alle EU fondsen en dit wordt vervolgens onder leiding van het ministerie van Financiën geharmoniseerd.

Om synergie en complementariteit te bevorderen zal Nederland overleg voeren en samenwerken met EU delegaties in de programmeer en implementatiefase van relevantie (specifieke) acties.

6.7 Begunstigden

6.7.1 Lijst van de vijf belangrijkste soorten begunstigden van het programma

De vijf typen organisaties waar het programma zich op richt zijn:

- instanties van de Centrale Overheid
- NGO's zoals het IOM, Vluchtelingenwerk, etc. (zie ook partnerships- 6.1)
- lokale Overheden
- lokale Stichtingen

- onderwijsinstellingen

Organisaties kunnen tijdens perioden van indiening een projectaanvraag indienen om in aanmerking te komen voor subsidie.

6.7.2. Directe gunning (indien van toepassing)

Binnen de context van AMIF zijn er vijf organisaties die de jure of de facto monopolist zijn. Deze organisaties worden gevraagd om projectaanvragen in te dienen volgens de wijze van directe toewijzing.

Partner (monopolisten) zijn hierbij:

- directie Migratiebesluit (VenJ)
- directie Integratie en Samenleving (SZW)
- Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND)
- Centraal Opvangorgaan Asielzoekers *COA)
- Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V)

De geschatte verdeling tussen projecten die rechtstreeks worden toegewezen en het veld is (monopolisten – veld):

- Asiel: 60 – 40
- Terugkeer: 50 – 50
- Integratie: 0 – 100

7. HET FINANCIËEL PLAN VAN HET PROGRAMMA

Tabel 1: Financieel plan AMIF

Specifieke doelstelling / nationale doelstelling / specifieke actie	Totaal
Strategische doelstelling1.Nat.Doelst.1 Opvang/asiel	32.643.630,27
Strategische doelstelling1.Nat.Doelst.2 Evaluatie	0,00
Strategische doelstelling1.Nat.Doelst.3 Hervestiging	0,00
TOTAAL Nat.Doelst. Strat.Doelst.1 Asiel	32.643.630,27
Strategische doelstelling1.Spec.actie2 Toegang tot asiel	
TOTAAL Spec.Actie Strat.Doelst.1 Asiel	0,00
TOTAAL Strategische doelstelling1 Asiel	32.643.630,27
Strategische doelstelling2.Nat.Doelst.1 Legale migratie	0,00
Strategische doelstelling2.Nat.Doelst.2 Integratie	19.409.726,11
Strategische doelstelling2.Nat.Doelst.3 Capaciteit	0,00
TOTAAL Nat.Doelst. Strat.Doelst.2 Integratie/wettelijke migratie	19.409.726,11
Strategische doelstelling2.Spec.actie3 Gezamenlijke initiatieven	
Strategische doelstelling2.Spec.actie8 Legale migratie	3.375.000,00
TOTAAL Spec.Actie Strat.Doelst.2 Integratie/wettelijke migratie	3.375.000,00
TOTAAL Strategische doelstelling2 Integratie/wettelijke migratie	22.784.726,11
Strategische doelstelling3.Nat.Doelst.1 Begeleidende maatregelen	6.597.671,07
Strategische doelstelling3.Nat.Doelst.2 Maatregelen voor terugkeer	29.575.000,31
Strategische doelstelling3.Nat.Doelst.3 Samenwerking	0,00
TOTAAL Nat.Doelst. Strat.Doelst.3 Terugkeer	36.172.671,38

Strategische doelstelling3.Spec.actie5 Gezamenlijke terugkeer	11.340.000,00
Strategische doelstelling3.Spec.actie6 Gezamenlijke re-integratie	8.730.000,00
TOTAAL Spec.Actie Strat.Doelst.3 Terugkeer	20.070.000,00
TOTAAL Strategische doelstelling3 Terugkeer	56.242.671,38
TOTAAL Strategische doelstelling4 Solidariteit	0,00
Technische bijstand	6.193.049,24
TOTAAL Bijzondere gevallen	9.860.000,00
TOTAAL	127.724.077,00

Tabel 2: Toezeggingen bijzondere gevallen

Toezeggingen bijzondere gevallen	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totaal
Totaal hervestiging	4.930.000,00	4.930.000,00						9.860.000,00
Totaal overbrenging	0,00	0,00						0,00
TOTAAL	4.930.000,00	4.930.000,00						9.860.000,00

Tabel 3: Totale jaarlijkse EU-vastleggingen (EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAAL
Asiel en solidariteit	5.807.045,14	5.807.042,00	6.253.737,00	5.807.042,00	7.147.128,00	6.253.737,00	7.593.824,00	44.669.555,14
Integratie en terugkeer	10.797.090,86	10.797.087,00	11.627.633,00	10.797.087,00	13.288.723,00	11.627.633,00	14.119.268,00	83.054.521,86
TOTAAL	16.604.136,00	16.604.129,00	17.881.370,00	16.604.129,00	20.435.851,00	17.881.370,00	21.713.092,00	127.724.077,00
	13,00%	13,00%	14,00%	13,00%	16,00%	14,00%	17,00%	100,00%

**Onderbouwing van elke afwijking van de in de specifieke verordeningen opgenomen
minimumpercentages**

Niet van toepassing

Documenten

Documenttitel	Documenttype	Datum van het document	Lokale verwijzing	Verwijzing van de Commissie	Bestanden	Verzenddatum	Verzonden door
---------------	--------------	------------------------	-------------------	-----------------------------	-----------	--------------	----------------